

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ชาติชาย อัครวิบูลย์ และสมบุรณ์ ชัยเดชสุริยะ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว (ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2519).

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

โชค จารุจินดา. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.

เชี่ยง. กฎหมายฉั่วเมีย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พานิชคุณผล, 2456.

เนติบัณฑิตยสภา. กฎหมายลักษณะฉั่วเมียฉบับพระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นราชบุรดีเรกฤทธิ์.

กรุงเทพมหานคร, 2504.

บวรศักดิ์ อูรรณไพ. กฎหมายที่เกี่ยวกับการสมรส. เอกสารคำสอนชุดวิชากฎหมายกับการ
เปลี่ยนแปลงของสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

บุญลือ วันทายนต์. ครอบครัวและวงศัวาน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชนจำกัด, 2525.

ประสพสุข บุญเดช. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2531.

พลากรธรรมพิจัย. พระยา. คำบรรยายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัวและมรดก.

พระนคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2477.

ไพโรจน์ กัมพลศิริ. กฎหมายลักษณะครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

สอาด นาวิเจริญ, ศจ. คำบรรยายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2517.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชากฎหมายแพ่ง 3 :

ครอบครัว-มรดก. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

- สุทธิวาตนฤพดี, หลวง. คำบรรยายประวัติศาสตร์กฎหมาย ชั้นปริญญาโท พุทธศักราช 2512-2513. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัยเรื่องวิวัฒนาการของกฎหมายไทยในระบบ 200 ปี ภาค 3. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2521.
- เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัวและมรดก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. รายงานผลการพิจารณาเรื่องการปรับปรุงกฎหมายครอบครัว. 2528.
- ศรี มลิลลา. คำบรรยายวิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
- หยุด แสงอุทัย. กฎหมายลักษณะครอบครัว รวมหมายเหตุท้ายคำพิพากษากฎีกา. รวบรวมโดย ดร.ไพโรจน์ กัมพูศิริ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- หลุยส์ ดูปลาตร์. สถานะของหญิงมีสามีในประเทศไทย. แปลโดย ดร.ไพโรจน์ กัมพูศิริ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- อมร จันทรสมบูรณ์. กฎหมายแพ่งเปรียบเทียบว่าด้วยครอบครัว. เอกสารคำบรรยายชั้นปริญญาโท วิชากฎหมายแพ่งเปรียบเทียบ 3. (อัดสำเนา), 2528.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. ประวัติศาสตร์กฎหมายสากล. กรุงเทพมหานคร : บพิธจำกัด (แผนกการพิมพ์), 2513.

บทความ

- ข่าวกฎหมาย. "พ่อแม่ก็มีหัวใจ." กฎหมายปกครอง. เล่ม 4, ธ.ค. 2526.
- โชค จารุจินดา. "คำบรรยายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2519." กฎหมาย. ฉบับพิเศษกฎหมายครอบครัว, 2520.
- ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล. "สรุปเหตุผลและหลักการทั่วไปในการร่างกฎหมายครอบครัว." กฎหมาย. ฉบับพิเศษกฎหมายครอบครัว, 2520.

ประสพสุข บุญเดช. "กฎหมายครอบครัวแก้ไขใหม่ปี 2526." คูลพาท. เล่มที่ 2 ปีที่ 30, 2526.

วิมลศิริ ชานาญเวช. "อนาคตของกฎหมายครอบครัวไทย." บทบัญญัติ. เล่มที่ 40 ตอนที่ 3-4, 2526.

เอกสารอื่น ๆ

กมล พัทธราวิช. การเพิกถอนการสมรสและการขาดจากกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์-มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

สันศักดิ์ สะควิช. ความเป็นโมฆะของการสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

อชลิยา อภิวัฒน์กุล. การอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยไม่มีจดทะเบียนสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

บุษทิพย์ บรรจงศิลป์. ผลของการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์-มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

พิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร. การหย่า. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

มานิตย์ วงศ์เสรี. สัญญาหย่า : วิเคราะห์ลักษณะและขอบเขต. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

รัชฎา เมธาวิกุล. บุตรนอกสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.

ภาษาต่างประเทศ

Books

Amos and Walton. Introduction to French Law. 2nd ed. Oxford : Clarendon Press, 1963.

Areen Judith. Family Law : Cases and Materials. New York : The Foundation Press, 1978.

Bass, Howard L. and Rein M.L. Divorce Law : The Complete Practical Guide. U.S.A. : Prentice-Hall, 1976.

- Bromley, P.M. and Lowe, N.V. Bromley Family's Law , 7th ed. London :
Butterworth, 1987.
- Cohn, E.J. Manual of German Law, 2nd ed. Vol.I New York :
Oceana, 1968.
- Cretney, S.M. Principles of Family Law. 4th ed. London : Sweet &
Maxwell, 1984.
- Folberg, Jay. Joint Custody and Shared Parenting. U.S.A. : The Bureau
of National Affairs, 1984.
- Glendon, Mary Ann. State, Law and Family : Family Law in Transition
in the United States and Western Europe. London : North
Holland Publishing Company, 1977.
- Haralambie, Ann M. Handling Child Custody Cases. U.S.A. : Library
of Congress Cataloging in Publication Data, 1983.
- Malaurie, Phillipe, Cours of Droit Civil, La Famille. France : Cujas,
1987.

Articles

- Barblett, The Honorable Mr.Justice. "Custody of Children in Divorce,
Separation, And Similar Disputes : The Australian
Experiment." Family Law Review Vol.4 (1981) : 11-23.
- "Criteria For Deciding Child Custody." Family Law Quarterly. Vol.18
No.1 (1984) : 32-51.
- "Family Law in Fifty States." Family Law Quarterly. Vol.16 no.4
(1983) : 501-530.
- Folberg, Jay. "Joint Custody Law - The Second Wave." Journal of Family
Law. Vol.23 No.1 (1984-1985) : 1-55.
- Gravensen, Jorgen. "Denmark : Custody Reform." Journal of Family Law.
Vol.25 (1986-1987) : 81-89.

- Grana, Richard K. "Post-Divorce Counseling : A Process for implementing the Rol of Separate-But-Joint Parent." Journal of Family Law. Vol.21 (1982-1983) : 687-702.
- Haddad, William F. and Roman, Mel. "No Fault Custody." Family Law Review. Vol.2 (1979) : 95-102.
- Jarboe, Michael J. "A Case for Joint Custody after the Parents' Divorce." Journal of Family Law. Vol.17 (1978-1979) : 741-762.
- Kirshner, Sheldon G. "Child Custody Determination - A Better Way." Journal of Family Law. Vol.17 no.2 (1978-1979) : 275-293.
- Lasok, D. "Parental Authority French Style," International and Comparative Law Quarterly. Vol.20 (1971) : 323-332.
- Leonoff, Arthus and O'Neil, Maureen. "Custody Decisions : Phychological Aspects." Family Law Review. Vol.2 no.3 (1979) : 192-209.
- Magid, Ken and Obom Parber. "Children of Divorce : A Need for Guidelines." Family Law Quarterly. Vol.20 no.1 (1986) : 331-341.
- Maguin, Nicolas. "A Propos de la garde conjointe des enfants de parents divorces." Recueil Dalloz Sirey (1983) : 111-118.
- Miller, David J. "Joint Custody." Family Law Quarterly. Vol.13 no.3 (1979) : 354-412.
- Payne, Julien D. "Co-Parenting Rewritten." Family Law Review. Vol.2 (1979) : 243-252.
- Payne, Julien D. "Parenting Rights on Marriage Breakdown or Divorce." Family Law Review. Vol.4, 5, 6 (1981) : 71-91.
- Payne, Julien D. and Bayle, Patrick J. "Divided Opinions on Joint Custody." Family Law Review. Vol.2 no.3 (1979) : 163-172.

Raines, M.Paula. "Joint Custody and The Rights to Travel : Legal and Psychological Implications." Journal of Family Law Vol.24 no.4 (1985-1986) : 625-656.

Robinson, Holly L. "Joint Custody : An Idea Whose Time Has Come." Journal of Family Law. Vol.21 (1982-1983) : 641-685.

Schwartz, Sheila F.G. "Toward a Presumption of Joint Custody." Family Law Quarterly. Vol.18 no.2 (1984) : 225-245.

Trombetta, Diana. "Joint Custody : Recent Research and Overloaded Courtrooms Inspire New Solutions to Custody Disputes." Journal of Family Law Vol.19 no.2 (1980-1981) : 213-234.

Zima, Nancy. "Custody : A Realistic Approach." Family Law Review. Vol.2 no.1 (1979) : 27-30.

ภาคผนวก

บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งฝรั่งเศส ปี 1975

Article 144. A man before the end of his eighteenth year, or a woman before the end of her fifteenth year, cannot contract marriage.

Article 213. Both spouses assume together the moral and financial control of the family. They provide for the education of their children and prepare them for their future.

Article 242. A Divorce may be sought by one spouse for acts imputable to the other if these acts constitute a serious or repeated violation of the duties and obligations of marriage and make continuation of cohabitation intolerable.

Article 243. It may be sought by one spouse if the other has been sentenced for a criminal offense as prescribed by article 7 of the penal code.

Article 244. A reconciliation of the spouses occurring after the acts alleged precludes reliance upon them as a cause for divorce.

Article 247. The tribunal de grande instance deciding civil cases has sole competence to grant a divorce and determine its consequences.

One Judge of this tribunal is assigned to matrimonial cases. He has a special responsibility to supervise the safeguarding of the interests of the minor children.

The matrimonial judge has exclusive competence to decide, following the grant of a divorce for whatever cause, upon custody of the children and modification of the alimony. He acts without formality in this case and may also be seized by the interested parties upon a simple motion (requete).

Article 286. Divorce leaves subsist the rights and the duties of the father and mother with regard to their children, under reservation of rules which follow.

Article 287. According to the interests of the minor children, their custody is awarded to one or the other of the spouses. By way of exception and if the interests of the children so require, such custody may be awarded, either to another person chosen preferable within their relationship, or, if that proves impossible, to an educational institution.

Article 287-1. Before ruling on the custody of children temporary or final, and on the right of visit, the judge may be fine a mission to any qualified person to effect a social investigation. It has purpose the collecting of information on the material and moral situation of the family, on the conditions in which the children live and are raised, and on the measures which their is occasion to take in their interest.

If one of the spouses contests the conclusions of the social investigation, he or she may demand a counter-investigation.

Article 288. The spouse to whom the custody of the children was not awarded keeps the right to superintend their maintenance and education. He or she contributes thereto in proportion to his or her resources.

A right of visit and of entertaining may be refused him or her only for grave reasons.

Article 289. The judge rules on the awarding of custody and on the modalities of the exercise of parental authority on request of one of the spouses, of a member of the family or of the prosecuting attorney (ministere public).

Article 290. The judge takes into account :

1. Agreements made between the spouses ;
2. Information which was collected in the social investigation and counter investigation provided in Article 287-1
3. Sentiments expressed by the minor children when hearing them appeared necessary and when it does not bring ill consequences to them.

Article 291. Decisions relative to the exercise of parental authority may be modified or completed at any time by the judge, on the request of a spouse, of a member of the family or of the prosecuting attorney (ministere public).

Article 292. In case of divorce on joint petition, the dispositions of the agreement approved by the judge relative to the exercise of parental authority may be revised, for grave reasons, at the request of one of the spouses or of the prosecuting attorney (ministere public).

Article. 371-1. He or she remains under their authority until majority or emancipation.

Article 371-2. The authority belongs to the father and mother to protect the child in its security, health and morality.

They have with regard to the child the right and duty to keep, supervise and educate.

Article 371-3. The child may not, without the permission of its mother and father, leave the family house, and may be taken therefrom only in case of necessity which the law determines.

Article 371-4. The father and mother may not, except for grave reasons, obstruct the personal relations of the child with its grandparents. In default of accord among the parties, the terms of such relationships are regulated by the court.

In consideration of exceptional situations, the court may grant a right of correspondence or visit to other persons, relatives or not.

Article 372. During marriage the father and mother exercise in common their authority.

Article 372-1. If the father and mother do not arrive at an agreement on what the interests of the child require, the practice which they may have followed previously on similar occasions serves for them as the rule.

In default of such practice or in case of dispute as to its existence or propriety, the first - moving spouse may submit the matter to the judge of guardianships, who will rule after having tried to reconcile the parties.

Article 372-2. with regard to third persons of good faith, each of the spouses is considered to be acting with the accord of the other in doing alone a usual act of parental authority relative to the person of the child.

Article 373. Either of the father or mother loses the exercises of parental or is temporarily deprived of it if found to be in one of the following situations :

1 Not in condition to manifesta wish, be reason of incapacity being missing, being far away or for any other cause :

2 Having consented to a delegation of his or her rights according to the rules established by section III of the present chapter :

3 Having been sentenced under one of the various headings of abandonment of family, while not having commenced to resume such obligations during a period of six months at least :

4 Being under a judgment of forfeiture or withdrawal for those of the rights so withdrawn.

Article 373-1. If one of the father or mother dies or is in one of the situations enumerated in the preceding article, the exercise of parental authority devolves entirely on the other.

Article 373-2. If the father and mother are divorced or judicially separated, parental authority is exercised by the one of them to whom the court has confined custody of the child, except for the right of visit and of supervision by the other.

When custody of a child has been confined to a third person, the other attributes of parental authority continue to be exercised by the father and mother. But the court, in designating a third party as temporary custodian, may determine that the opening of a guardianship is required.

Article 375. If the health, security or morality of a non emancipated minor are in danger, or if the conditions of its education are gravely compromised, measures of educative assistance may be ordered by law at the request of the father and mother jointly, or of one of them, of the custodian or guardian, of the minor personally or of the prosecuting attorney (ministere public) exceptionally, the judge may be take charge of the matter on his own motion.

They may be ordered at the same time for several children relating to the same parental authority.

Article 375-1. The judge of children is competent, subject to appeal, for all that concerns educative assistance.

He should always make an effort to secure the adhesion of the family to the measures contemplated.

Article 375-7. The father and mother whose child has given occasion for a measure of educative assistance keep over it their parental authority and exercise the attributes of it which are not irreconcilable with the application of the measure. They may not emancipate the child without authorization from the judge of children while the measure of educative assistance is being applied.

If it has been necessary to place the child outside the home of the parents, they keep a right of correspondence and a right of visit. The judge fixes the methods there of, and may even, if the interests of the child require, decide that the exercise of these rights, or of one of them, will be temporarily suspended.

Article 378. The parental authority of the father and mother may be forfeited by express provision of a penal judgment when they have been convicted either as perpetrators, co-perpetrators or accomplices in a crime or offence committed on the person of their child, or as perpetrators, co-perpetrators or accomplices in a crime or offence committed by their child.

Such forfeiture is applicable to ascendants other than the father and mother for the part of parental authority which may have lodged with them over their descendants.

Article 378-1. The parental authority of the father and mother may be forfeited outside of any penal conviction where they, either by mistreatment, or be pernicious examples of habitual drunkenness, of notorious misconduct, or of delinquency, or by lack of care and direction, manifestly place in danger the security, health or morality of the child.

It may similarly be forfeited when a measure of educative assistance had been taken with regard to the child, and the father and mother, during more than two years willfully abstained from exercising the rights and fulfilling the duties left to them by article 375-7

The action in forfeiture is taken before the court of grand first instance either by the prosecuting attorney or by a member of the family or the guardian of the child.

Article 382. The father and mother have, subject to the distinctions which follow, the administration and enjoyment of the assets of their child.

Article 383. Legal administration is exercised by the father with concurrence of the mother in the case of article 389-1 and in the other cases, under the control of the judge, either by the father or by the mother, according to the provisions of the preceding chapter.

Legal enjoyment belongs to the one of the father or mother who has charge of the administration.

Article 384. The right of enjoyment ceases :

1 As soon as the child has completed sixteen years, or even earlier when it contracts marriage ;

2 Through the causes which put an end to parental authority, or even more particularly through those which put an end to legal administration ;

3 Through causes which import extinction of all usufruct.

Article 476. A minor is emancipated upon marriage by operation of law (de plein droit).

Article 477. A minor, even not married, may be emancipated upon attaining the age of sixteen complete years.

Such emancipation will be pronounced, if there are proper reasons, by the judge of guardian, at the request of the father and mother or of one of them.

Article 488. Majority is fixed at eighteen complete years ; at that age one is capable of all acts of civil life.

บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งเยอรมัน ปี 1976

Section 2. Majority is attained upon the completion of the eighteenth years of age.

Section 112 (1) If the legal representative, with the approval of the guardianship court, authorizes the minor to carry on a gainful occupation independently, the minor is then unlimited in competency to enter into such legal transactions as are within the scope of the enterprise. Transactions for which the representative needs the approval of the guardianship court are not included.

(2) The authorization may be revoked by the legal representative only with the approval of the guardianship.

Section 1564 A marriage can be terminated only through judicial decision upon the petition of one or both spouses. The marriage is dissolved by the legal force of the judgement. The conditions under which divorce can be sought are set forth in the following provisions.

Section 1565 (1) A marriage can be terminated, if it has failed (wenn sie gescheitert ist.) A marriage has failed, if the community of life of the spouses no longer exists and it can not be expected that the spouses will restore it.

(2) If the spouses have lived apart for less than one year, the marriage can only be dissolved if the continuation of the marriage would pose an insupportable hardship for the petitioner for reasons which repose in the person of the other spouse.

Section 1566 (1) It is irrebuttable presumed that the marriage has failed, if the spouses have lived apart for one year and both spouses petition for divorce or the respondent consents to the divorce.

(2) It is irrebuttable presumed that the marriage has failed, if the spouses have lived apart for three years.

Section 1567 (1) The spouses are living apart, if no household community exists between them and one spouse perceptibly refuses its restoration by rejecting the marital community of life. The household community no longer exists in such cases even if the spouses live apart within the marital dwelling.

(2) Cohabitation for a short time, that should serve the reconciliation of the spouses, does not interrupt or stop the time periods specified in section 1566.

Section 1568 (1) The marriage may not be dissolved, although it has broken down, if and so long as the maintenance of the marriage is especially necessary for exceptional reasons in the interest of minor children produced by the marriage, or if and so long as the dissolution, for the respondent who opposes it, would pose such exceptional hardship by reason of extraordinary circumstances, that the maintenance of the marriage, even taking into consideration the interest of the petitioner, appears exceptionally required.

(2) Paragraph (1) is not applicable if the spouses have lived apart for more than five years.

Section 1626 (1) The child stands under the parental authority of the father and the mother as long as he is a minor.

(2) By virtue of the parental authority the father and the mother have, unless the following provisions otherwise provide, the right and the duty to take care of the person and property of the child ; the care for the person and property includes the representation of the child.

Section 1627. The parents shall exercise the parental authority as a personal responsibility and be mutual consent for the benefit of the child. In cases of differences of opinion they must attempt to come to terms.

Section 1629 (2) The father and the mother are not allowed to represent a child in a case in which representation of a child by a guardian is disallowed under the provisions of 1795 ; One of the parents may, however, enforce maintenance claims of the child against the other parent, if the parents live in separation. The guardianship court may deprive the mother or the father of the representation under 1796.

Section 1631 (1) The care of the person of the child includes the right and the duty to educate the child, to supervise and to designate his place of abode.

(2) The guardianship court shall, on petition, assist the parents in the matter of education of the child through appropriate measures.

Section 1632 (1) The care of the person of the child includes the right to demand the surrender of the child from any person who unlawfully keeps him away from the parents.

(3) If one of the parents demands the surrender of the child from the other the guardianship court shall decide.

Section 1638 (1) The right and the duty of care of the property of the child (administration of property) does not extend to property acquired by the child mortis causa or received by

him as a gratuitous disposition inter vivos, if dispositions were made by the tertator by testamentary disposition or the donor at the time of making the gift, that the parents should not administer the property.

(2) Anything which the child acquires by reason of a right belonging to such property or by way of compensation for the destruction, damage or deprivation of an item belonging to the property or acquires through a legal transaction involving the property, may similarly not be administered by the parents.

(3) If it is determined by testamentary disposition or upon making a gift that one of the parents is not to administer the property, it shall be administered by the other parent. To this extent the latter represents the child.

Section 1643 (1) The parents require the authorization of the guardianship court for legal transactions carried out for the child in any case in which such authorization is required by a guardian under the provisions of § 1821 (1), numbers 1 to 4, (2) and of § 1822, numbers 2, 3, 5, 8 to 11.

(2) The same applies to the disclaimer of an inheritance or bequest as well as to the waiver of a compulsory portion. If the accession of the child is the consequence of a disclaimer by the parent who represents the child, the authorization is necessary only if he was named along with the child.

Section 1649. The income derived from the child's property, which is not needed for the proper management of the property, shall be applied to the child's maintenance. To the extent that the income

from the property is insufficient, they may apply the income earned by the child from work or from the carrying on of an independent gainful occupation permitted under 112.

(2) The parents may use such income from the property as is not needed for the proper management of the property and for the maintenance of the child, for their own support and for the support of the unmarried minor brothers and sisters of the child, to the extent that this is considered equitable with regard to the financial and income situation of the persons concerned. This authority expires upon the marriage of the child.

Section 1654 (1) The parents, in the exercise of parental authority over the child, shall be responsible only for such care as they customarily apply to their own affairs.

Section 1666 (2) If the mental or physical welfare of the child is in jeopardy owing to the abuse by the father or the mother of the right of care for the person of the child, if he neglects the child, or is guilty of dishonorable or immoral conduct, the Guardianship Court shall take the necessary steps for the avoidance of the jeopardy. In particular, the Guardianship Court may order that the child be placed with a suitable family or in an educational institution for the purpose of education.

Section 1671 (1) If the parents become divorced the Guardianship Court shall determine which parent shall have parental authority over the common child.

(2) The Guardianship Court shall disregard a joint proposal of the parents only when this is necessary for the welfare of the child.

(3) If the parents submitted no proposal within the two months following the date of final judgment of divorce, or if the Guardianship Court does not give its consent to their proposal it shall make the arrangement which is considering all circumstances, most conducive to the welfare of the child, if only one of the parents is declared at fault and there are no serious grounds against the transfer of parental power, the Guardianship Court shall transfer it to the parent who is not at fault.

(4) The parental authority shall, as a rule, be assigned to one parent only. If the welfare of the child requires it, the care for the person may be assigned to one parent and the care for the property of the child to the other.

(5) The Guardianship Court may assign the care for the person and the property of the child to a guardian or curator, if this is necessary for the prevention of jeopardy to the mental or physical welfare or to the property of the child.

Section 1672. If the parents live in separation, otherwise than temporarily, the provisions of 1671 (1) to (4) apply mutatis mutandis. The Guardianship Court decides only upon the application of one of the parents.

Section 1673 (1) The parental authority of a parent is suspended when he is incompetent to enter legal transactions.

(2) The same applies if he is limited in competency to enter legal transactions or if, pursuant to 1910 (1) he has been given a curator for his person and his property. He is entitled, side by side with the legal representative of the child, to the care for the person of the child ; he is not entitled to represent

the child. If there is a difference of opinion, the opinion of the legal representative prevails ; if the parental authority of the mother is suspended because of minority, her opinion prevails over the opinion of a guardian or curator.

Section 1674 (1) The parental authority of a parent is suspended if the Guardianship Court determines that he is unable actually to exercise the parental authority for a long period.

(2) The parental authority is re-established when the Guardianship Court determines that the reason for suspension no longer exists.

Section 1676 (1) A parent forfeits parental authority if he is sentenced to a term of imprisonment exceeding six months for a crime or wilful offense committed against the child. If this offense coincides with another punishable act and concurrent punishment is given, the individual punishment incurred for the crime or offense committed against the child is decisive.

(2) The forfeiture of parental authority occurs when this sentence becomes final.

Section 1681 (1) If one of the parents is dead, the other parent alone is entitled to the parental authority.

(2) The same applies, if the parental authority of one of the parents terminates on account of his having been declared dead or the time of his death having been determined according to the provisions of the law on missing persons. If such parent is still alive, he can regain parental authority by making a declaration before the Guardianship Court to the effect that he wishes to exercise it again.

Section 1795

(1) The guardian may not represent the ward :

1. in a legal transaction between his spouse of one of his relatives in direct line on the one hand and the ward on the other hand, unless the legal transaction consists exclusively in the fulfilment of an obligation ;

2. in a legal transaction which has as its objective the assignment or encumbrance of a claim of the ward against the guardian secured by a right of pledge, mortgage, ship mortgage or guaranty, or the cancellation or reduction of such security, or which creates the obligation of the ward for such an assignment, encumbrance, cancellation or reduction ;

3. in a litigation between the persons indicated in Number 1, as well as in a litigation regarding a matter of the kind indicated in Number 2.

(2) The provision of S 181 remains unchanged.

Section 1796 (1) The Guardianship Court may withdraw from the guardian or the representation in individual matters or in a specified class of matters.

(2) The withdrawal shall take place only if the interest of the ward is substantially opposed to the interest of the guardian or of a third person represented by the latter, or to that of one of the persons named in S 1795, Number 1.

ตัวอย่างบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการปกครองบุตรร่วมกันภายหลังการหย่า

California Civil Code S 4600 (1983)

Section 4600 Legislative findings and declarations ; custody order ;
Preferences ; findings ; allegations ; hearings ;
exclusion public

(a) The Legislature finds and declares that it is the public policy of this state to assure minor children of frequent and continuing contact with both parents after the parents have separated or dissolved their marriage, and to encourage parents to share the rights and responsibilities of child rearing in order to effect this policy.

In any proceeding where there is at issue the custody of a minor child, the court may, during the pendency of the proceeding or at any time thereafter make such order for the custody of the child during minority as may seem necessary or proper. If a child is of sufficient age and capacity to reason so as to form an intelligent preference as to custody, the court shall consider and give due weight to the wishes of the child in making an award of custody or modification thereof. In determining the person or persons to whom custody shall be awarded under paragraph (2) or (3) of subdivision (b), the court shall consider and give due weight to the nomination of a guardian of the person of the child by a parent under Article 1 (commencing with Section 1500) of Chapter 1 of Part 2 of Division 4 of the Probate Code.

(b) Custody should be awarded in the following order of preference according to the best interests of the child :

(1) To both parents Jointly pursuant to Section 4600.5 or to either parent. In making an order for custody to either parent, the court shall consider, among other factors, which parent is more likely

to allow the child or children frequent and continuing contact with the noncustodial parent, and shall not prefer a parent as custodian because of that parent's sex.

The court, in its discretion, may require the parents to submit to the court a plan for the implementation of the custody order.

(2) If to neither parent, to the person or persons in whose home the child has been living in a wholesome and stable environment.

(3) To any other person or persons deemed by the court to be suitable and able to provide adequate and proper care and guidance for the child.

(c) Before the court makes any order awarding custody to a person or persons other than a parent, without the consent of the parents, it shall make a finding that an award of custody to a parent would be detrimental to the child and the award to a nonparent is required to serve the best interests of the child. Allegations that parental custody would be detrimental to the child, other than a statement of that ultimate fact, shall not appear in the pleadings. The court may, in its discretion, exclude the public from the hearing on this issue.

Section 4600.5 Joint custody ; agreement of parents ; presumption ; order ; reasons for denial ; award in other cases ; discretion of court ; modification or termination ; modification of other orders ; parental access to records

(a) There shall be a presumption, affecting the burden of proof, that joint custody is in the best interests of a minor child where the parents have agreed to an award of joint custody or so agree in open court at a hearing for the purpose of determining the custody of a minor child of the marriage.

(b) Upon the application of either parent, joint custody may be awarded in the discretion of the court in other cases. For the purpose of assisting the court in making a determination whether an award of joint custody is appropriate under this subdivision, the court may direct that an investigation be conducted pursuant to the provisions of Section 4602.

(c) Whenever a request for joint custody is granted or denied, the court, upon the request of any party, shall state in its decision the reasons for granting or denying the request. A statement that joint physical custody is, or is not, in the best interest of the child shall not be sufficient to meet the requirements of this subdivision.

(d) For the purposes of this part :

(1) "Joint custody" means joint physical custody and joint legal custody.

(2) "Sole physical custody" means that a child shall reside with and under the supervision of one parent, subject to the power of the court to order visitation.

(3) "Joint physical custody" means that each of the parents shall have significant periods of physical custody. Joint physical custody shall be shared by the parents in such a way so as to assure a child of frequent and continuing contact with both parents.

(4) "Sole legal custody" means that one parent shall have the right and the responsibility to make the decisions relating to the health, education, and welfare of a child.

(5) "Joint legal custody" means that both parents shall share the right and the responsibility to make the decision relating to the health, education, and welfare of a child.

(e) In making an order of joint legal custody, the court shall specify the circumstances under which the consent of both parents is required to be obtained in order to exercise legal control of the child and the consequences of the failure to obtain mutual consent. In all other circumstances, either parent acting alone may exercise legal control of the child. An order of joint legal custody shall not be construed to permit an action that is inconsistent with the physical custody order unless the action is expressly authorized by the court.

(f) In making an order of joint physical custody, the court shall specify the right of each parent to the physical control of the child in sufficient detail to enable a parent deprived of that control to implement laws for relief of child snatching and kidnapping.

(g) In making an order for custody with respect to both parents, the court may award joint legal custody without awarding joint physical custody.

(h) In making an order of joint physical custody or joint legal custody, the court may specify one parent as the primary

caretaker of the child and one home as the primary home of the child, for the purposes of determining eligibility for public assistance.

(i) Any order for joint custody may be modified or terminated upon the petition of one or both parents or on the court's own motion if it is shown that the best interests of the child require modification or termination of the order. The court shall state in its decision the reasons for modification or termination of the joint custody order if either parent opposes the modification or termination order.

(j) Any order for the custody of a minor child of a marriage entered by a court in this state or any other state may, subject to the jurisdictional requirements set forth in Sections 5152 and 5163, be modified at anytime to an order of joint custody in accordance with the provisions of this section.

(k) In counties having a conciliation court, the court or the parties may, at any time, pursuant to local rules of court, consult with the conciliation court for the purpose of assisting the parties to formulate a plan for implementation of the custody order or to resolve any controversy which has arisen in the implementation of a plan for custody.

(l) Notwithstanding any other provision of law, access to records and information pertaining to a minor child, including but not limited to medical, dental, and school records, shall not be denied to a parent because such parent is not the child's custodial parent.

ประมวลกฎหมายแพ่ง California มาตรา 4600 (1983)

มาตรา 4600 คำวินิจฉัยและการประกาศตามกฎหมาย, คำสั่งให้ปกครองบุตร, ลำดับสิทธิ คำวินิจฉัย, การฟ้องคดี, การสืบพยาน, การห้ามประชาชนเข้าฟังการพิจารณา

(a) ฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาและประกาศว่าเป็นแนวนโยบายแห่งรัฐนี้ในอันที่จะรับรองให้บุตรผู้เยาว์ทั้งหลายได้มีการพบปะกับบิดามารดาทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอภายหลังจากที่บิดามารดาได้แยกกันอยู่หรือสิ้นสุดการสมรสลงแล้ว และเพื่อกระตุ้นเตือนให้บิดามารดาได้มีส่วนร่วมในสิทธิและความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตร ทั้งนี้ เพื่อให้แนวนโยบายนี้บรรลุผล

ในกระบวนการพิจารณาใด ๆ หากมีประเด็นอันเกี่ยวกับการปกครองบุตรผู้เยาว์ไม่ว่าในระหว่างกระบวนการพิจารณาหรือเวลาใด ๆ ภายหลังจากนั้นให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับการปกครองบุตรในระหว่างที่ยังเป็นผู้เยาว์ดังกล่าวนั้น ตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร หากบุตรผู้เยาว์มีอายุและความสามารถในการให้เหตุผลเพียงพอที่จะสามารถเลือกการปกครองโดยความนึกคิดของตนเองได้ ในการมีคำวินิจฉัยเรื่องการปกครองบุตรหรือการแก้ไขเพิ่มเติมการวินิจฉัยดังกล่าวให้ศาลพิจารณาโดยคำนึงถึงความประสงค์ของบุตรดังกล่าวด้วย ในการกำหนดตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะได้รับการวินิจฉัยให้ทำหน้าที่ปกครองผู้เยาว์ตามวรรค 2 หรือ 3 ของ (b) ให้ศาลพิจารณาและคำนึงถึงการเสนอชื่อผู้ทำหน้าที่ดูแลผู้เยาว์โดยบิดามารดาตามหัวข้อที่ 1 (เริ่มจากมาตรา 1500) ในหมวด 4 ส่วนที่ 2 ลักษณะที่ 1 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยพันนัยกรรม

(b) อำนาจปกครองบุตรให้ตกอยู่กับบุคคลในลำดับต่อไปนี้โดยถือตามประโยชน์สูงสุดของผู้เยาว์

(1) บิดาและมารดาร่วมกันตามมาตรา 4600.5 หรือบิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในการมีคำสั่งให้ปกครองบุตรแก่บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้ศาลพิจารณาจากองค์ประกอบ เช่น บิดาหรือมารดาที่มีอำนาจปกครองนั้นจะเปิดโอกาสให้บุตรได้พบปะกับบิดาหรือมารดาที่ไม่มีอำนาจปกครองได้อย่างต่อเนื่องหรือสม่ำเสมอหรือไม่ และศาลจะต้องไม่วินิจฉัยให้การปกครองแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยเหตุแห่งความเป็นหญิงหรือชายของบิดามารดานั้น

โดยดุลพินิจของศาล อาจให้บิดาหรือมารดาเสนอแผนการดำเนินการตามคำสั่งให้ปกครองบุตรแก่ศาลได้

(2) หากมิใช่บิดามารดา อำนาจปกครองอาจตกแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งผู้เยาว์ได้อยู่อาศัยด้วยในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและมั่นคงต่อผู้เยาว์

(3) แก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่ศาลเห็นว่าเหมาะสมและสามารถให้การเลี้ยงดูและแนะนำแก่ผู้เยาว์ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

(4) ก่อนที่ศาลจะได้มีคำสั่งให้อำนาจปกครองแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่น ซึ่งมีชื่อบิดามารดาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบิดามารดา ศาลจะต้องมีการวินิจฉัยให้เห็นว่าการให้อำนาจปกครองแก่บิดามารดาจะเกิดผลเสียต่อผู้เยาว์ และการให้อำนาจปกครองแก่ผู้ซึ่งมีชื่อบิดามารดาจะเป็นการก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เยาว์มากที่สุด กระบวนการโต้แย้งว่าการปกครองของบิดามารดาจะเกิดผลเสียต่อผู้เยาว์นอกจากข้อเท็จจริงเดิม จะต้องไม่ปรากฏอยู่ในสำนวนการพิจารณา โดยดุลพินิจของศาลอาจสั่งให้ประชาชนทั่วไปออกไปจากกระบวนการพิจารณาในประเด็นนี้ได้ (พิจารณาโดยลับ)

มาตรา 4600.5 การปกครองร่วม ข้อตกลงระหว่างบิดามารดา, บทสันนิษฐาน, คำสั่ง, เหตุผลในการยกคำร้อง, คำวินิจฉัยในกรณีอื่น, ดุลพินิจของศาล, การแก้ไขเพิ่มเติมหรือการสิ้นสุดการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งอื่น, สิทธิการรับรู้บันทึกของบิดามารดา

(a) ให้มีบทสันนิษฐานอันเกี่ยวข้องกับภาระการพิสูจน์ว่าวิธีการปกครองร่วมจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เยาว์มากที่สุดในการที่บิดามารดาเห็นชอบด้วยการวินิจฉัยให้ปกครองบุตรร่วมกันหรือเห็นชอบด้วยในการพิจารณาอย่างเปิดเผยในศาลเพื่อกำหนดวิธีการปกครองบุตรผู้เยาว์

(b) เมื่อมีคำร้องขอจากบิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ศาลอาจวินิจฉัยให้ใช้วิธีการปกครองร่วมในกรณีอื่นได้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่ศาลในการกำหนดว่าการปกครองร่วมจะเหมาะสมตามอนุमतรานี้ ศาลอาจกำหนดให้การสืบสวนสอบสวนจะต้องกระทำโดยเป็นไปตามความในมาตรา 4602

(c) เมื่อมีการอนุญาตหรือยกคำร้องขอปกครองร่วม หากคู่กรณีใดร้องขอศาลอาจระบุถึงเหตุผลในการอนุญาตหรือยกคำร้องดังกล่าวตามแต่ดุลพินิจ การระบุว่าการปกครองร่วมโดยพฤตินัยจะเป็นหรือไม่เป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เยาว์ไม่ถือเป็นการเพียงพอสำหรับการกำหนดตามอนุमतรานี้

(d) เพื่อประโยชน์แก่ส่วนนี้

(1) "การปกครองร่วม" หมายถึงการปกครองร่วมโดยพฤตินัยและการปกครองร่วมโดยนิตินัย

(2) "การปกครองฝ่ายเดียวโดยพฤตินัย" หมายถึงการที่ผู้เยาว์จะอยู่อาศัย และอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ภายใต้อำนาจของศาลที่จะสั่งให้อีกฝ่ายหนึ่ง ไปมาหาสู่ได้

(3) "การปกครองร่วมโดยพฤตินัย" หมายถึงการที่บิดาหรือมารดามีช่วงเวลา หนึ่ง ๆ ในการปกครองบุตรในทางพฤตินัย การปกครองร่วมโดยพฤตินัยจะมีส่วนร่วมในการกระทำ โดยบิดามารดาในวิถีทางที่จะรับรองให้ผู้เยาว์ได้พบปะกับบิดามารดาทั้ง 2 ฝ่าย อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

(4) "การปกครองฝ่ายเดียวโดยนิตินัย" หมายถึงการที่บิดาหรือมารดาฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งมีสิทธิและความรับผิดชอบในการตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา และสวัสดิการ สำหรับผู้เยาว์

(5) "การปกครองร่วมโดยนิตินัย" หมายถึงการที่บิดาและมารดามีสิทธิและ ความรับผิดชอบร่วมกันในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ การศึกษา และสวัสดิการ สำหรับผู้เยาว์

(e) ในการมีคำสั่งให้ปกครองร่วมศาลจะต้องระบุถึงพฤติการณ์ที่จะต้องได้รับความยินยอมร่วมกันของบิดาและมารดาก่อนที่จะมีการใช้อำนาจควบคุมตามกฎหมายต่อผู้เยาว์ และผลของกรณีที่มีได้รับความยินยอมร่วมกันนั้น ในพฤติการณ์อื่นนอกจากนั้นบิดาหรือมารดา เพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจใช้อำนาจควบคุมตามกฎหมายต่อผู้เยาว์ได้ทุกกรณี คำสั่งให้ปกครองร่วม โดยนิตินัยจะต้องไม่มีการแปลความไปในทางที่จะอนุญาตให้มีการกระทำซึ่ง เป็นการขัดต่อคำสั่ง ให้ปกครองร่วมโดยพฤตินัย นอกจากศาลจะให้อำนาจให้กระทำได้โดยชัดแจ้ง

(f) ในการมีคำสั่งให้ปกครองร่วมโดยพฤตินัย ศาลจะต้องระบุถึงสิทธิของบิดาหรือ มารดาแต่ละฝ่ายในการควบคุมโดยพฤตินัยต่อผู้เยาว์อย่างละเอียดเพียงพอ สำหรับบิดาหรือมารดา อีกฝ่ายที่มีอำนาจดังกล่าวจะดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อผ่อนปรนการทำผิดฐานขโมยหรือลักพา ตัวเด็ก

(g) ในการมีคำสั่งให้ปกครองบุตรสำหรับบิดามารดาทั้ง 2 ฝ่าย ศาลอาจสั่งให้มีการ ปกครองร่วมโดยนิตินัยโดยไม่ต้องมีการปกครองร่วมพฤตินัยก็ได้

(h) ในการมีคำสั่งให้ปกครองร่วมโดยพฤตินัยหรือปกครองร่วมโดยนิตินัยศาลอาจ กำหนดให้บิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้ดูแลผู้เยาว์ เบื้องต้น หรือให้บ้านของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็น บ้านของผู้เยาว์ เบื้องต้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดการเลือก เข้าช่วย เหลือจากรัฐ

(i) คำสั่งให้ปกครองร่วมอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกได้โดยการร้องขอของ บิดามารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้ง 2 ฝ่าย หรือโดยการยกขึ้นเองโดยศาลหากปรากฏข้อเท็จจริง ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมหรือการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เยาว์ ให้ศาลระบุ ในคำวินิจฉัยถึงเหตุผลแห่งการแก้ไขเพิ่มเติม หรือการยกเลิกคำสั่งให้ปกครองร่วมหากบิดาหรือ มารดาโต้แย้งคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกดังกล่าว

(j) ภายใต้อำนาจศาลตามมาตรา 5152 และ 5153 คำสั่ง ให้ปกครองบุตรผู้เยาว์อันเกิดจากการสมรสโดยศาลในรัฐนี้หรือรัฐอื่นอาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม ให้เป็นคำสั่งให้ปกครองร่วมตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ได้ทุกเมื่อ

(k) ในท้องที่ที่มีศาล Conciliation Court ศาลหรือคู่กรณีอาจปรึกษารือ กับศาล Conciliation Court เพื่อช่วยเหลือให้คู่กรณีได้จัดทำแผนการดำเนินการตามคำสั่ง ให้ปกครองบุตร หรือเพื่อขอจัดข้อโต้แย้งใด ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนการ ปกครองบุตรได้ทุกเมื่อตามหลักเกณฑ์แห่งศาลดังกล่าว

(1) ไม่ว่าโดยบทบัญญัติใดแห่งกฎหมาย ห้ามมิให้ปฏิเสธบิดาหรือมารดาซึ่งมิใช่ ผู้ปกครองบุตรในอันที่จะรับทราบบันทึกหรือข้อมูลอื่นเกี่ยวกับเด็กผู้เยาว์ ซึ่งรวมถึงบันทึกโดยไม่จำกัด เกี่ยวกับการแพทย์ ทัศนกรรม และสถานศึกษา

Michigan Statutes Annotated 25.312(6a) (Callaghan Supp. 1982-83)

Section 25.312(6a) Same ; joint custody ; support payments ;
definition. Sec.6a.

(1) In custody disputes between parents, the parents shall be advised of joint custody. At the request of either parent, the court shall consider an award of joint custody, and shall state on the record the reasons for granting or denying a request. In other cases joint custody may be considered by the court. The court shall determine whether joint custody is in the best interest of the child by considering the following factors :

(a) The factors enumerated in section 3. 25.312(3)

(b) Whether the parents will be able to cooperate and generally agree concerning important decisions affecting the welfare of the child.

(2) If the parents agree on joint custody, the court shall award joint custody unless the court determines on the record, based upon clear and convincing evidence, that joint custody is not in the best interests of the child.

(3) If the court awards joint custody, the court may include in its award a statement regarding when the child shall reside with each parent, or may provide that physical custody be shared by the parents in a manner to assure the child continuing contact with both parents.

(4) During the time a child resides with a parent, that parent shall decide all routine matters concerning the child.

(5) If there is a dispute regarding residency, the court shall state the basis for a residency award on the record or in writing.

(6) Joint custody shall not eliminate the responsibility for child support. Each parent shall be responsible for child support based on the needs of the child and the actual resources of each parent. If a parent would otherwise be unable to maintain adequate housing for the child and the other parent has sufficient resources, the court may order modified support payments for a portion of housing expenses even during a period when the child is not residing in the home of the parent receiving support. An order of joint custody, in and of itself, shall not constitute grounds for modifying a support order.

(7) As used in this section, "joint custody" means an order of the court in which one or both of the following is specified :

(a) That the child shall reside alternately for specific periods with each of the parents.

(b) That the parents shall share decision making authority as to the important decisions affecting the welfare of the child.

กฎหมายรัฐ Michigan (1982-1983)

มาตรา 25.312 (6a) การปกครองร่วม, การจ่ายเงินช่วยเหลือ, นิยาม

(1) ในข้อพิพาทเกี่ยวกับอำนาจปกครองบุตรระหว่างบิดามารดา บิดาและมารดาจะต้องได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปกครองร่วม เมื่อบิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลจะพิจารณาถึงการปกครองร่วม และต้องระบุในสำนวนถึงเหตุผลในการอนุญาตหรือยกคำขอนั้น ศาลอาจพิจารณาถึงการปกครองร่วมได้ในกรณีอื่น ๆ ศาลจะต้องกำหนดว่าการปกครองร่วมจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อ เด็กหรือไม่โดยพิจารณาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(a) องค์ประกอบที่ระบุไว้ในมาตรา 3

(b) องค์ประกอบว่าบิดามารดาสามารถจะร่วมมือหรือเห็นชอบร่วมกัน

ในการตัดสินใจที่สำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับสวัสดิการของเด็กได้หรือไม่

(2) หากบิดามารดาตกลงที่จะปกครองบุตรร่วมกันให้ศาลมีคำวินิจฉัยให้มีการปกครองบุตรร่วมกัน เว้นแต่หากศาลได้กำหนดในสำนวนจากพยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือได้ว่าการปกครองร่วมนั้นจะไม่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อบุตร

(3) หากศาลวินิจฉัยให้ปกครองร่วม ให้ศาลกำหนดในคำวินิจฉัยถึงกรณีว่าเมื่อใดที่บุตรจะไปอยู่กับบิดาหรือมารดา หรือกรณีว่าการปกครองโดยพฤตินัยจะมีส่วนกระทำโดยบิดาหรือมารดาในทางที่จะรับรองให้บุตรได้พบปะกับบิดามารดาทั้งสอง

(4) ในระหว่างที่บุตรอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ให้บิดาหรือมารดานั้นเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจวัตรตามปกติของบุตรนั้น

(5) หากมีปัญหาในเรื่องที่อยู่อาศัยให้ศาลกำหนดหลักเกณฑ์พื้นฐานในเรื่องที่อยู่อาศัยดังกล่าว เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวน

(6) การปกครองร่วมจะไม่เป็นการตัดความรับผิดชอบในการอุปการะบุตร บิดามารดาแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบในการอุปการะบุตรตามความจำเป็นของบุตร และตามอัตราที่แท้จริงของบิดาหรือมารดา หากบิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งไม่สามารถให้ที่พักอาศัยอย่างพอเพียงแก่บุตรและบิดาหรือมารดาอีกฝ่ายหนึ่งให้ได้ ศาลอาจมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ เป็นค่าที่พักอาศัยแม้ในช่วงที่บุตรมิได้อาศัยในบ้านของบิดามารดาที่ได้รับเงินช่วยเหลือนั้น คำสั่งให้ปกครองบุตรร่วมกันจะไม่เป็นฐานให้เพิ่มเติมคำสั่งให้ช่วยเหลือ

(7) ตามมาตรานี้ "การปกครองร่วม" หมายถึงคำสั่งของศาลซึ่งระบุถึงสิ่งหนึ่งหรือ
ทั้ง 2 สิ่ง ต่อไปนี้

(a) ให้บุตรอยู่อาศัยกับบิดาหรือมารดาในช่วงเวลาที่กำหนดสลับกันไป

(b) ให้บิดาและมารดามีส่วนร่วม เป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจในเรื่องสำคัญเกี่ยวกับ

ประโยชน์สุขของบุตร

Florida Statutes Annotated 61.13 (West Supp. 1982)

Section 61.13 Custody and support of children ; visitation rights ;
power of court in making orders

(1) In a proceeding for dissolution of marriage, the court may at any time order either or both parents owing a duty of support to a child of the marriage to pay such support as from the circumstances of the parties and the nature of the case is equitable. The court initially entering an order requiring one or both parents to make child support payments shall have continuing jurisdiction after the entry of such initial order to modify the amount of the child support payments, of the terms there of, when such is found to be necessary by the court for the best interests of the child or children, when the child or any one of the children has reached the age of 18 years, or when such is found to be necessary by the court because there has been a substantial change in the circumstances of the parties. The court initially entering a child support order shall also have continuing jurisdiction after the entry of such order to require the person or persons awarded custody of the child or children to make a report to the court on terms prescribed by the court as to the expenditure or other disposition of said child support payments.

(2) (a) In any proceeding under this chapter, the court shall have jurisdiction to determine custody, notwithstanding that the child or children are not physically present within this state at the time of filing any proceeding under this chapter, if it shall appear to the court that the child or children were removed from this state for the primary purpose of removing the said child or children from the jurisdiction of the court in an attempt to avoid a determination of custody.

(b) 1. The court shall determine all matters relating to custody of each minor child of the parties as a part of any proceeding under this chapter in accordance with the best interests of the child and in accordance with the Uniform Child Custody Jurisdiction Act. It is the public policy of this state to assure each minor child frequent and continuing contact with both parents after the parents have separated or dissolved their marriage and to encourage parents to share the rights and responsibilities of childrearing. Upon considering all relevant factors, the father of the child shall be given the same consideration as the mother in determining custody without regard to the age of the child.

2. The court shall order that the parental responsibility for a minor child be shared by both parents unless the court finds that shared parental responsibility would be detrimental to the child. If the court determines that shared parental responsibility would be detrimental to the child, the court may order sole parental responsibility.

a. "Shared parental responsibility" means that both parents retain full parental rights and responsibilities with respect to their child and requires both parents to confer so that major decisions affecting the welfare of the child will be determined jointly. In Ordering shared parental responsibility, the court may consider the expressed desires of the parents and may grant to one party the ultimate responsibility over specific aspects of the child's welfare or may divide those aspects between the parties based on the best interests of the child. When it appears to the court to be in the best interests of the child, the court may order or the parties may agree

how any such responsibility will be divided. Such areas of responsibility may include primary physical residence, education, medical and dental care, and any other responsibilities which the court finds unique to a particular family and or in the best interests of the child.

b. "Sole parental responsibility" means that responsibility for the minor child is given to one parent by the court, with or without rights of visitation to the other parent.

c. The court may award the grandparents visitation rights of a minor child if it is deemed by the court to be in the child's best interest. Grandparents shall have legal standing to seek enforcement of such an award. Nothing in this section shall be construed to require that grandparents be made parties or given notice of dissolution pleadings or proceedings, nor shall such grandparents have legal standing as "contestants" as defined in s.61.1306. No court shall order that a child be kept within the state or jurisdiction of the court solely for the purpose of permitting visitation by the grandparents.

3. Access to records and information pertaining to a minor child, including but not limited to medical, dental, and school records, shall not be denied to a parent because such parent is not the child's primary residential parent.

(3) For purposes of shared parental responsibility and primary physical residence, the best interests of the child shall be determined by the court's consideration and evaluation of all factors affecting the best welfare and interests of the child, including, but not limited to :

(a) The parent who is more likely to allow the child frequent and continuing contact with the nonresidential parent.

(b) The love, affection, and other emotional ties existing between the parents and the child.

(c) The capacity and disposition of the parents to provide the child with food, clothing, medical care or other remedial care recognized and permitted under the laws of this state in lieu of medical care, and other material needs.

(d) The length of time the child has lived in a stable, satisfactory environment and the desirability of maintaining continuity.

(e) The permanence, as a family unit, of the existing or proposed custodial home.

(f) The moral fitness of the parents.

(g) The mental and physical health of the parents.

(h) The home, school, and community record of the child.

(i) The reasonable preference of the child, if the court the child to be of sufficient intelligence, understanding, and experience to express a preference.

(j) Any other factor considered by the court to be relevant to a particular child custody dispute.

(4) In any proceeding under this chapter, the court, at any stage of the proceeding and after final judgment, may make such orders about what security is to be given for the care, custody, and support of the minor children of the marriage as from the circumstances of the parties and the nature of the case is equitable.

(5) The provisions of this act shall be liberally construed in order to effectively carry out the purposes of this act.

กฎหมายรัฐ Florida (1982)

มาตรา 61.13 อำนาจปกครองและการอุปการะเด็ก, สิทธิในการพบเด็ก, อำนาจของศาล ในการออกคำสั่ง

(1) ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการสิ้นสุดการสมรส ในเวลาใด ๆ ศาลอาจ มีคำสั่งให้บิดาหรือมารดาหรือทั้ง 2 ฝ่ายรับภาระในการอุปการะบุตรอันเกิดจากการสมรส โดยให้อุปการะตามความเท่าเทียมกันของพฤติกรรมของคู่กรณีและตามลักษณะของเรื่อง ศาลที่เป็น ผู้เริ่มมีคำสั่งให้บิดาหรือมารดาหรือทั้ง 2 ฝ่าย จ่ายเงินอุปการะจะเป็นผู้มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม จำนวนเงินที่จะต้องจ่ายเพื่ออุปการะบุตร หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวภายหลังจากที่ ได้มีคำสั่งครั้งแรกแล้ว เมื่อศาลเห็นว่าเป็นประโยชน์สูงสุดแก่บุตร เมื่อบุตรนั้นหรือบุตรคนใดคนหนึ่ง มีอายุครบ 18 ปี หรือ เมื่อศาลเห็นว่าจำเป็น เนื่องจากมีการ เปลี่ยนแปลงที่เป็นสาระสำคัญแก่ พฤติกรรมของคู่กรณี ศาลซึ่ง เป็นผู้ออกคำสั่ง เบื้องต้นในการอุปการะบุตรจะมี เขตอำนาจต่อเนื่องไป หลังจากที่ได้มีคำสั่งให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการตัดสินให้ปกครอง เด็กคนหนึ่งหรือหลายคน ให้จัดทำรายงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายหรือบัญชีการจ่ายเงินอุปการะอื่น ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยศาล

(2) (a) ในกระบวนการพิจารณาใด ๆ ตามหมวดนี้ ศาลเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนด อำนาจการปกครองไม่ว่าเด็กผู้เยาว์จะอาศัยอยู่หรือไม่ในรัฐในช่วงที่มีการร้องขอตามหมวดนี้ ในกรณีปรากฏแก่ศาลว่ามีการนำ เด็กผู้เยาว์นั้นออกไปนอกรัฐ เพื่อวัตถุประสงค์ เบื้องต้นที่จะให้ เด็กอยู่นอก เขตอำนาจของศาล เพื่อ เป็นการหลีกเลี่ยงการกำหนดอำนาจปกครองของศาล

(b) 1. ให้ศาลกำหนดเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับอำนาจปกครองผู้เยาว์แต่ละคนของ คู่กรณี โดยถือ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาตามหมวดนี้ โดยเป็นไปตามประโยชน์สูงสุด ของเด็กและ เป็นไปตามกฎหมายแม่แบบใน เรื่อง เขตอำนาจในการปกครอง เด็กให้เป็นแนวนโยบาย ของรัฐนี้ในอันที่จะรับรองสิทธิของผู้เยาว์ที่จะได้รับการพบปะกับบิดามารดาทั้ง 2 ฝ่าย โดยต่อเนื่อง และสม่ำเสมอภายหลังที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือสิ้นสุดการสมรส และเพื่อ เป็นการกระตุ้นเตือน ให้บิดาและมารดาร่วมกันในสิทธิและความรับผิดชอบในการอุปการะ เลี้ยงดูบุตร เมื่อได้พิจารณา องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องแล้ว บิดาของเด็กจะได้รับการพิจารณาอย่างเท่าเทียมกับมารดาในการ จะเป็นผู้มีอำนาจปกครองโดยไม่พิจารณาถึงอายุของเด็ก

2. ศาลจะสั่งให้ความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ตกแก่บิดาและมารดา ทั้ง 2 ฝ่าย เว้นแต่ศาลจะเห็นว่า การเลี้ยงดูบุตรร่วมกันจะก่อให้เกิดผลเสียต่อเด็ก หากศาลเห็นว่า การเลี้ยงดูบุตรร่วมกันจะเป็นผลเสียต่อเด็ก ศาลอาจสั่งให้มีการปกครองบุตรฝ่ายเดียว

a. "ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจปกครองร่วมกัน" หมายถึงการที่บิดา มารดาทั้ง 2 ฝ่าย ยังคงมีสิทธิปกครองและความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ต่อบุตรของตนและให้บิดา มารดาทั้ง 2 ฝ่าย ปรึกษากัน เพื่อให้การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวกับประโยชน์สุขของบุตร ร่วมกัน ในการมีคำสั่งให้มีความรับผิดชอบในการใช้อำนาจปกครองร่วมกัน ให้ศาลพิจารณา จากความประสงค์โดยชัดแจ้งของบิดามารดาและอาจอนุญาตให้ฝ่ายหนึ่งมีความรับผิดชอบ อย่างเด็ดขาดในสวัสดิการของเด็กในบางเรื่อง หรืออาจให้เป็น เรื่องระหว่างสองฝ่ายขึ้นอยู่กับ ประโยชน์สูงสุดของเด็ก เมื่อปรากฏแก่ศาลว่าเป็นกรณีประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ศาลอาจสั่งให้บิดา มารดาตกลงกันว่า จะแบ่งความรับผิดชอบกันอย่างไร ขอบเขตของความรับผิดชอบดังกล่าวอาจรวมถึงที่อยู่อาศัยตามความเป็นจริงในเบื้องต้น การศึกษา การดูแลรักษาทางการแพทย์และทันตกรรม และความรับผิดชอบอื่น ๆ ซึ่งศาลเห็นว่าจำเป็นสำหรับบางครอบครัวและหรือ เพื่อประโยชน์สูงสุด ของเด็ก

b. "ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจปกครองฝ่ายเดียว" หมายถึงความ รับผิดชอบต่อเด็กผู้เยาว์ที่กำหนดให้กระทำโดยบิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยศาลพร้อมทั้ง หรือปราศจากสิทธิในการพบปะของบิดาหรือมารดาอีกฝ่ายหนึ่ง

c. ศาลอาจมีคำสั่งให้มีการพบปะของปู่ย่าตายายของเด็กผู้เยาว์ด้วย หากศาล เห็นว่าจะ เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ปู่ย่าตายายมีสิทธิที่จะให้บังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น ความในมาตรานี้จะไม่ถูกตีความไปในทางที่จะให้ปู่ย่าตายาย เข้ามา เป็นคู่กรณีหรือโต้แย้ง กระบวนการพิจารณาได้ หรือจะมา เป็นผู้โต้แย้งตามที่กำหนดในมาตรา 61.1306 ศาลไม่อาจสั่ง ให้กักตัวเด็กไว้ในรัฐหรือ เขตอำนาจของศาล เพียง เพื่อให้มีการพบปะโดยปู่ย่าตายาย

3. ห้ามมิให้ปฏิเสธแก่บิดาหรือมารดาซึ่งมีชื่อผู้ปกครองบุตรรับทราบบันทึกหรือข้อมูล อันเกี่ยวกับเด็กผู้เยาว์ ซึ่งรวมถึงบันทึกโดยไม่จำกัด เกี่ยวกับการแพทย์ ทันตกรรม และสถานศึกษา

(3) เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้มีความรับผิดชอบในการใช้อำนาจปกครอง ร่วมกัน และสำหรับกรณีการมีที่อยู่ตามความเป็นจริงในเบื้องต้น ประโยชน์สูงสุดของเด็ก จะพิจารณาโดยศาลและซึ่งนำหนักกับองค์ประกอบซึ่ง เกี่ยวกับสวัสดิการที่ดีที่สุดและประโยชน์ของเด็ก รวมถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (a) บิดาหรือมารดาผู้ที่น่าจะยินยอมให้เด็กได้พบปะกับบิดาหรือมารดาที่ไม่ได้เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- (b) ความรัก การกระทบกระเทือน และความผูกพันทางอารมณ์อื่น ๆ ที่มีอยู่ระหว่างบิดามารดาและบุตร
- (c) ความสามารถและการจัดการของบิดามารดาที่จะให้อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การรักษาพยาบาลหรือการดูแลอื่น ๆ ตามที่กฎหมายของรัฐนี้รับรองและอนุญาตแทนการรักษาพยาบาลและความจำเป็นทางวัตถุอื่น ๆ
- (d) ระยะเวลาที่เด็กได้อยู่อาศัยมาแล้วในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมั่นคงและความประสงค์ที่จะคงอยู่ เช่นนั้นต่อไป
- (e) ความถาวรของบ้านที่ให้การปกครองที่เสนอให้และมีอยู่ในฐานะที่เป็นหน่วยครอบครัวหนึ่ง
- (f) ความเหมาะสมทางศีลธรรมของบิดามารดา
- (g) สุขภาพกายและจิตของบิดามารดา
- (h) ประวัติของเด็กเกี่ยวกับบ้าน สถานศึกษาและชุมชน
- (i) ความพอใจอย่างมีเหตุผลของเด็ก หากศาลเห็นว่าเด็กนั้นมีสติปัญญา ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่จะแสดงถึงความพอใจได้อย่างพอเพียง
- (j) องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ศาลเห็นว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้อำนาจปกครองในกรณีใดกรณีหนึ่งโดยเฉพาะ

ตัวอย่าง : ข้อตกลงในการปกครองบุตรร่วมกัน

เรื่อง :

บุตร :

นายความฝ่ายมารดา :

นายความฝ่ายบิดา :

ข้าพเจ้า และ ซึ่งเป็นบิดา

และมารดาของ ยินยอมพร้อมใจร่วมกันทำข้อตกลงเพื่อกำหนด

การจัดการปกครอง อันจะเป็นผลประโยชน์สูงสุดของบุตร ข้าพเจ้าทั้งสองปรารถนาจะวางแนวทาง และให้การพิทักษ์รักษาแก่บุตร พร้อมทั้งให้ความรักและการดูแลจนกว่าบุตรนั้นจะเติบโต เป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าทั้งสองเชื่อมั่นว่าการจัดการนี้จะช่วยให้ข้าพเจ้าทั้งสองสามารถที่จะมีความรับผิดชอบ เอกสิทธิ์ รวมทั้งการใช้อำนาจของบิดามารดาด้วยกัน เพื่อรักษาสุขภาพอันดีทางกายและจิตใจ ของบุตรของข้าพเจ้าทั้งสองได้อย่างต่อเนื่อง ข้อตกลงมีดังต่อไปนี้ :

1. ข้าพเจ้าทั้งสองจะร่วมกันใช้อำนาจปกครองโดยนิตินัยและพฤตินัยต่อบุตร โดยประสงค์ที่จะมีการตัดสินใจในทางกฎหมาย เกี่ยวกับการปกครองบุตรร่วมกัน ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงจะใช้อำนาจปกครองบุตรร่วมกัน เพื่อที่จะได้ดำเนินบทบาทของบิดาและมารดาได้อย่างเต็มที่ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมในทางศีลธรรม เศรษฐกิจและสังคมอันดีแก่บุตร และตกลงกันจะสนับสนุน ความสัมพันธ์อันดีกับอีกฝ่ายหนึ่ง โดยจะไม่ปฏิบัติตนไม่ว่าโดยวาจาหรือกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ ด้วยวิธีใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการให้ความรักและการเลี้ยงดูบุตรของอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้ได้ตกลงกันที่จะทำการปรึกษาและตัดสินใจร่วมกันในเรื่องการ เปลี่ยนโรงเรียนหรือ สิ่งแวดล้อมทางสังคม การรักษาพยาบาลและทางกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพและประโยชน์สุข โดยทั่วไปของบุตร ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงว่าอำนาจดังกล่าวมาไม่อาจนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ ในการทำลายหรือปฏิเสธ หรือ เป็นการควบคุมต่อความเป็นอิสระในการจัดการของอีกฝ่ายหนึ่ง

2. การปกครองโดยพฤตินัยสำหรับบุตรแต่ละคนให้จัดการดังต่อไปนี้ : ข้าพเจ้า ทั้งสองจะร่วมกันปกครองบุตรโดยพฤตินัย ที่อยู่แรกของ (ชื่อบุตร) จะอยู่กับบิดา ที่อยู่แรกของ (ชื่อบุตร) จะอยู่กับมารดา บิดามารดาทั้งสองสามารถที่จะเยี่ยมเยียนบุตร ได้โดยไม่มีข้อจำกัด

3. บิดามารดาทั้งสองฝ่ายสามารถจะใช้ช่วงเวลาหยุดภาคฤดูร้อนของบุตรได้โดยเท่าเทียมกัน

4. กำหนดให้บุตรใช้เวลาในช่วงวันหยุดทางศาสนากับมารดา (เช่น วันคริสต์มาส อีสเตอร์ และวันอื่นที่กำหนดให้เป็นวันหยุดทางศาสนา) และใช้เวลาในวันหยุดอื่น ๆ กับบิดา ส่วนในวันแม่ วันพ่อ หรือวันเกิดของบิดามารดาก็ให้บุตรได้ใช้เวลาตามลำดับ ในวันเกิดของบุตร หรือวันหยุดโรงเรียนให้แบ่งช่วงเวลาอย่างเท่าเทียมกัน

5. ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงจะให้สิ่งแวดลอมที่ดีและสะดวกสบายแก่บุตรในแต่ละบ้าน รวมถึงของเล่น เครื่องเรือน และความเป็นส่วนตัว

6. ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงว่าจะให้บุตรเข้าโบสถ์ (ชื่อ) จนถึงอายุที่เขาสามารถตัดสินใจและรับผิดชอบได้ด้วยตนเอง

7. ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงให้อีกฝ่ายหนึ่งสามารถนำบุตรออกนอกรัฐเพื่อท่องเที่ยวในวันหยุดได้นานเท่าระยะเวลาที่ได้มีการแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ทราบก่อนล่วงหน้า 2 สัปดาห์

8. ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงว่าจะไม่ย้ายที่อยู่อาศัยออกนอกรัฐพร้อมกับบุตรโดยปราศจากการอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรโดยชัดแจ้งจากอีกฝ่ายหนึ่ง

9. ในกรณีที่ข้าพเจ้าทั้งสองไม่อาจแก้ไขข้อขัดแย้งที่สำคัญเกี่ยวกับตัวบุตรได้ ข้าพเจ้าทั้งสองตกลงว่าจะขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่สาม คือ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว เพื่อจะแก้ไขข้อขัดแย้งดังกล่าวก่อนที่จะแสวงหาวิธีการแก้ไขจากศาล หากผู้ไกล่เกลี่ยที่ตั้งขึ้นไม่อาจแก้ไขข้อขัดแย้งได้ ให้ผู้ไกล่เกลี่ยมีคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรต่อศาล เกี่ยวกับการแก้ไขข้อขัดแย้งที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อบุตรและคู่กรณีทุกฝ่าย

10. กรณีเรื่องค่าเลี้ยงดูและทรัพย์สินทั้งหลายจะกำหนดขึ้นโดยความยินยอมเพิ่มเติม นอกจากข้อตกลงนี้.

ลงชื่อ

(ลายมือชื่อมารดา)

ลงชื่อ

(ลายมือชื่อบิดา)

ประวัติผู้เขียน

นางสาวรพรรณ ชังพิชิต สำเร็จนิติศาสตร์บัณฑิตจากคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526 ปัจจุบันมีอาชีพเป็นทนายความ